

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Macherentini Societatis Iesv Theologi,
Explanatio Catechismi Catholici**

Macherentinus, Johannes

Colon., 1612

De Certitvdine Mortis, Et Hora incerta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39397

rentes perhorrescimus, si soli cum solo caduere per noctem vnam manere animus refugit, quid fiet, accedente ad nos per se morte ipsa, quæ tantopere nos terret in alio?

DE CERTITVDINE MORTIS, ET HORAINCERTA.

Qui sunt morti obnoxij?

Mors omnes manet certissimè, *quia statutu est omnibus hominibus semel mori.* Hebr. 9. Sententia lata est; & hæctenus executioni mandata. Recense maiores tuos à primo parente, considera quot illi fuerint, quod nunc ex omnibus supersint, quæ illorum memoria. Itaque cum alijs in rebus omnibus humanis, locum habeat vocula fortasse; fortasse enim adolescet puer, fortasse euadet in virum doctum, fortasse locupletabitur, fortasse vxorem ducet. In morte sola hæc voce non vtimur, quia non fortasse, sed certissimè sine omni fortasse morietur omnis homo. Neque hic opus est conditione, qua B. Iacob. 4. Apostolus Iacobus, pronunciata nostra voluit constringi, si Dominus voluerit, aut si Deo placuerit: stat enim voluntas ac sententia Dei immobilis, morte morieris. Gen. 2.

Bb 3 *Quan-*

*Quando morimur?**Eccles. 8.**Gen. 2.*

Cum viuere incipimus, iuxta illud
Omnes morimur, &c. In qua hora comederis,
morte morieris. Est enim vita omnis nostra
 profectio ad mortem. Sicut igitur reus, qui
 ad supplicium ducitur, scalam conscendit, la-
 queum collo excipit, manibus pedibusque
 ligatur, tota illa actione suspendi dicitur,
 tametsi necdum de scalis reiectus ex fune
 pendeat; ita qui ad mortem continuo ten-
 dimus, pugnantibusque in nobis qualitati-
 bus, & circumstantibus vndique periculis,
 quo momento deijciendi simus ignoramus,
 reuera morimur, quia tota vita nostra est
 mortis operatio. Proinde sicut fur, qui ad
 patibulum vehitur, non parum desipere ti-
 bi videretur, si exclusa mortis & ignominie
 propinquantis cogitatione, honori sibi &
 glorie duceret, curram equitibus cinctum,
 turbam comitantem, Sacerdotem assisten-
 tem, & carnificem lictoresque ad ornatum,
 aut triumphum adesse presentes crederet.
 Ita stultum est, gloriari in vestitu, filijs, diui-
 tijs, alijsque huius vitæ ornamentis, que cer-
 tissimè mortem nobis imminere clamitant;
 vestitus enim præuaricationis & condem-
 nationis est insigne; diuitiæ cibus, potusque
 necessitatem, fragilisque naturæ conditio-
 nem indicant, quæ nisi rebus eiusmodi su-
 stentaretur, non posset consistere; filij, hæ-
 redes

redes te possessionibus excludent. Torques & annuli aurei, nonne candētia inferni vincula, & capilli flui gehennæ flammæ representare tibi videntur.

At verò indica illud temporis punctum, quo anima de sua statione decedendum.

Id longè incertissimum est. Comparat ^{Matt. 24.} mortem Christus furi, qui non tunc inuadit domum, quando patrem familias didicit agere excubias, sed quando omnes arbitrat, somno oppressos, nihil minus quam de suo aduentu cogitantes; & aduentum filij hominis similem dicit fulguri, quod momento temporis orbem peruadit.

Mors igitur celerrimè irruet, & quando minimè suspicabimur opprimet. O igitur deplorandam tuam cęcitatem, qui hac mortis incertitudine ad peccata potius accumulanda, quam ad ea deponenda abuteris. Cur enim peccas, & vitijs indulges? an quia certum te diu victurum? aut in crassinum vitam producturum? nequaquam. Sed quia fortè es diu victurus. Miserum & debile ^{Securitas} fundamentum, cui innititur tanta ^{peccandi} securitas ^{quam fra-} peccandi. Fortè inquis, cras viam, fortè ho- ^{gili nixa} die non moriar. Cur non potius inuertis or- ^{fundamen-} dinem, fortè hac nocte moriar, fortè hoc die ^{10?} euocabor? Christus prædixit: *Qua hora non* ^{Matt. 24.} *putatis, filius hominis veniet: id ipsum experien-* tia quotidiana & nunc docet, & olim do-

Gen. 19. cuit securos Sodomitas, Dathan & Abiron.
 Num. 16. & Absalonem; Et diuiti illi Euangelico di-
 2. Reg. 18. ctum fuit: *Stulte, hac nocte tollent animam tu-*
 Luca. 12. *am.* An quod alteri cernis fieri, id crit alie-
 num à te?

Si domum habitares malè materiata, & ruinosam, quã certò nosse ruituram, tempus autem ignorares ruinæ; an eam nouis operibus grauares? an te illi securè committeres? an parietes malleis pulsares? Minimè profectò; sed in alias ædes, & te ipsum, & suppellectilem tuam transferres. Corpus hoc tuum in horas singulas minatur casum, catarrhus vnus in cor aut pectus delapsus, hominem deijcit; caro natura sua fragilis, in se habet interius causam, vno vento, vno potu, paruo aëre infecto læditur; mitto alia infinita foris aduenientia quæ mortem accelerant. Quid igitur te peccatis grauas? quid computationibus commestationibusque & intemperantia, varijsque periculis, mortem tibi immaturam procuras?

Robustus sum inquis, nihil mali sentio, timidi est metuere mortem. Atqui vt inuisus constitutus ignoras, & quid aliunde aduenet nescis. Mortem sanctorum non timere fortitudinis est; mortem peccatorum pessimam non metuere, temeritatis.

Quibus rebus scriptura vitam humanam comparat?

Pri-

Primò, flori qui pulchritudine sua capit *Esa. 40.*
 oculos, sed leui frigore, nimio æstu, asperio- *1. Pet. 1.*
 ri vento, humore, læditur, concidit, marces- *Exod. 8.*
 cit: si carpatur, post pauculas horas marci- *Affor. 12.*
 dus, in sterquilinum abijcitur. Minima res
 hominem lædit; Pharaò culicibus vexatus *Iud. 16.*
 est; Herodes pediculorum morsu interijt,
 pili rasi, robur Sampsoni ademerunt.

Secundò, vmbra, quæ licet aliquo modo *Psal. 108.*
 corpus referat, est tamen squalida, nigra, de-
 formis, fugaturque non solum accessu mag-
 ni luminis, verumetiam tenebrarum. Sic
 omnis splendor humanæ vitæ decrefcit, &
 perit, nihil præclari in se habens, quam quod
 ad considerationem veritatis totiusque pul-
 chritudinis cœlestis nos inducat. Ne igitur
 instar pueri (qui pulchros characteres ad-
 miratur, ignorans veritatis sententiarum
 pulchritudinem, quæ illis continetur) arbi-
 trere aliquid pulchrum, constans aut eximi-
 um in hac vita mortali, sed ex splendore vi-
 tæ istius, conuerte mentis oculos ad vitæ al-
 terius ornatum.

Tertiò, vapor & fumo, qui dum cubi- *Iacob. 4.*
 culum replet, est molestus oculis, quæ attin-
 git, deformat, commaculatque; in caminum
 pulchro ordine & figura ascendit, sed egres-
 sus à vento dissipatur. Homo & sibi mole-
 stus est, & alijs; multos deuicit Alexander
 Magnus, multa bella gessit Iulius Cæsar. Ab-

2. Reg.
15. 16. 17.
18. 19.
Psal. 9.

falon vniuersum Israëlem in parentem concitauit; sed breui vita functi, funditus sunt deleti, iuxta illud: *Perijt memoria eorum cum sonitu*, hoc est, instar soni & strepitus, qui semel concitatus perpetuò silet.

Quartò, figuræ vel imagini, quæ in charta pulchrè depicta, mirè delectat colorum varietate, exposita autem pluuijs & vento, omnem amittit decorem, & præter laceram chartam nihil relinquit: sic homo, diuitijs, honoribus, potentiaque ornatus, est admirationi, mortuus præter ossa nihil habet. Exemplum in Iezabel, quæ sibi pingens oculos, de fenestra præcipitata, à canibus discerpta, ex solis manuum, pedumque extremitatibus agnosci potuit. Ossa mortuorum eo consilio relinquuntur, vt quo pulchritudo decorque; omnis humanus euadat, oculis ipsi adhuc viuentes, vsurpemus.

4. Reg. 9.
Cur mortuorum ossa spectanda proponantur.

Sap. 5.

Alias multas similitudines proponit scriptura, vt nauis transeuntis, auis volantis, sagittæ emissæ, &c. quorum omnium celeritè prætereuntium, nullum cernitur vestigium, vt & velocem vitæ transitum, & incertum facilemque terminum, & post mortem æternam obliuionem intelligamus.

Quare voluit Deus breuem esse cursum vitæ nostræ?

Tum ne sicut antiquissimi illi, qui ad nongentesimum annum vitam perduxerunt,

runt, peccata cumulemus peccatis, grauioraque supplicia promereamur: tum ne diutius istius vitæ incommodis miserijſq; conflictemur: tum vt citiùs ad ſe veniamus, cuius delitiæ ſunt eſſe cum filijs hominum.

Prover. 8.

DE TENTATIONIBVS QVÆ IN HORA

mortis accidunt, velim differas.

SI vnquã toto vitæ decurſu, certè in mortis hora dæmon omnes ſuas vires profundit, vt in vltimo illo certamine, in quo ſuma victoriæ ſita eſt, hominem vi morbi debilitatum, & priſtino animi vigore deſtitutum, vincat. Magnitudo huius conflictus vel ex eo intelligi poteſt, quod opus fuerit peculiari Sacramento extremæ Vnctionis, ad miſerum infirmumque hominem fulciendum & corroborandum.

Morti viciniſ dæmon grauiſſe tentat.

Quomodo tunc erit homo affectus?

Longè aliter, præfertim peccator, atque ſe fore putabat, dum ſanus eſſet. Nam qui viribus integris, confeſſionem in hoc vltimum tempus reiecerunt, ferè non poſſunt in animum inducere, vt tunc de peccatis cogitent; quod enim moleſtum fuerat ſanis, id maiorem parit moleſtiam morituris. Itaque neque